

Казки про мудрість

Мудрий наймит

Мудрий наймит

Був собі господар, і мав наймита. Та й вислав того наймита в поле орати. І мав він пса, той пес називався Петрушка. Як ішов наймит орати, то господар дав ему хліб, і сказав: - Поїш сам, накорми Петрушку, і цілий додому принеси. Сів у полі той наймит їсти, Петрушку від себе нагнав, нічого ему не дав. Взяв той хліб, розрізав, м'якушку витягнув, з'їв, а шкірки до купки кілочками збив, і вже несе цілий хліб до дому. А Петрушка був злий на наймита, що той ему їсти не дав, то у вечір, коли йшли додому, то загнав ему воли на пліт, на коли, і всі воли поприбивалися на тих колах. Прийшов наймит додому і каже до господаря: - Дали мені такого наймита, що всі воли позаганяв на коли. То може ви, господарю, гніваєтеся? А господар каже: - Та ні, нема за що. А в них була така угода, що якщо наймит за що буде гніватися на господаря, то той ему носа відріже, і навпаки - якщо господар на наймита, то той тому відріже носа. У неділю господар з господинею пішли до церкви, і мали привести додому гостей. Наказали кухарці напекти, наварити, а наймитові — зарізати вівцю. А той господар мав вівців цілу череду. - Котра вівця на тебе буде дивитися, тогу заріжеш. Пішов наймит до хліва, а на него всі вівці дивляться. То й він всіх порізав. А щ< господар казав: - Закришиш до того м'яса цибульку і петрушку. То він взяв, зловив пса, Петрушку, і кицьку, що звалася Цибулька, і покришив м'яса. Прийшли господарі з гостями додому, і питаються наймита: - Чи зарізав вівцю? - Зарізав, - каже наймит. — Але я всіх порізав, бо вони всі на мене дивилися - Укришив петрушку й цибульку? — питається той господар. - Та, зловив Петрушку, забив і укришив, а Цибулька на печі лежала, то я її укришив. Схопився господар за голову: - Що ж ти наробив? Яку ти петрушку й цибульку укришив? " То може ви, господарю, гніваєтеся? — наймит питає. А господар не хоче носа позбутися, то й каже: - Нема за що гніватися. Та й думають господар з господинею, що робити з тим наймитом, бо він вже і багато шкоди наробив. Та й каже господар: " Ти, жінко, будь удома, а я йду до корчми, нап'юся. А ніч була дуже темна, ніч не видно, і болото велике надворі. І сказав він найм щоби той зробив на вулиці сухо й видно, як він буде п'яний йти з корчми. Та й пішов до корчми і каже: - Ходіть додому господарю, вже сухо й видно. Господар вийшов: і сухо, і видно. Але дивиться — то ж его стодола горить! Прийшов він додому і каже до наймита: - Що ж ти мені наробив? - А, - каже наймит, - що я мав робити, як ви сказали, щоб було сухо й видно? То, може, ви гніваєтеся? А господар вже не витримав: - Та як мені не гніватися, як ти мені такої біди наробив? То тоді наймит відрізав тому господареві носа, взяв гроші, що заробив, і пішов собі. На тому й усе. Записано Осипом Роздольським у с.Берлин (сучасної Львівської обл.), від Антошка Мороза, в 1894 році. Стиль запису збережено.